

109. møde.

Onsdag den 2. juni kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om sikring af borgernes ret til frit at kunne færdes såvel i private som erhvervsmæssige formål [af Nathalie Lind m.fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LXIX. Fremsat 9/3 76. Første behandling 31/3 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Hjortnæs (S):

Der har efterhånden været flere, og lad mig sige ikke helt uinteressante udspil omkring det, der er blevet betegnet som sagen vedrørende de fysiske blokader. Når venstre nu senest foreslår, at deres eget beslutningsforslag ændres fra at gå på straffeloven til at gå på politivedtægten, har det naturligvis en politisk motivering. Alligevel må ændringsforslaget give anledning til juridiske og formelle overvejelser.

Udvalget har på foranledning af de socialdemokratiske medlemmer rejst det spørgsmål, om ændringsforslaget kan stilles, uden at dets vedtagelse vil kunne siges at ændre det oprindelige forslags identitet. Selv om vi ønskede spørgsmålet forelagt folketingets udvalg for forretningsordenen, har udvalgets formand, der også er det radikale venstres ordfører, fundet det tilstrækkeligt at spørge folketingets formand, der har svaret, at han ikke finder, der vil kunne opstå noget identitetsproblem, idet det oprindelige og det ændrede forslag har samme formål.

Folketingets formand har ikke i sin skrivelse til udvalget kommenteret det, som for os har været afgørende, nemlig at man med det stillede ændringsforslag griber direkte ind i en bemyndigelse, folketinget har givet justitsministeren i henhold til en helt anden lov, og ikke nok med det, men at man også griber ind i en fastlagt procedure for behandlingen af ændringsforslag til normalpolitivedtægten. Men vi har ikke villet forfølge denne problematik, og vi har taget erklæringen fra folketingets formand til efterretning, selv om vi ikke finder argumentationen overbevisende.

Om ændringsforslaget i øvrigt vil jeg gerne sige, at det efter min bedste overbevisning ikke vil bidrage til at afdramatisere problematikken, tværtimod. Vedtages ændringsforslaget, vil det sprede ny usikkerhed og ny forvirring. Jeg tænker ikke kun på det meget uheldige, at folketinget tvinger ministeren til at foretage en ændring i normalpolitivedtægten, som ministeren ikke ønsker at foretage. Jeg tænker også på det, jeg omtalte før, og som i høj grad vedrører princippet om adskillelsen mellem den udøvende og den lovgivende myndighed. Hertil kommer så den retlige usikkerhed eller, om man vil, fortolkningstvivilen.

I øvrigt undrer det mig, at man finder det så nødvendigt at søge gennemført en ændring i normalpolitivedtægten. Vi har jo straffelovrådets udtalelse om, at det er i strid med gældende politivedtægt at forhindre nogen i at komme ud og ind til et område, hvortil vedkommende har lovlig adgang, og senest er dette blevet bekræftet af domstolene ved den såkaldte Info-dom.

På den baggrund forekommer det mig at være ikke så lidt ved siden af, for ikke at sige utidigt, at foretage ændringer i politivedtægten.

Socialdemokratiet har fortsat den opfattelse — og sagsforløbet har kun kunnet bekræfte os i den — at en eventuel tydeliggørelse af retstilstanden ikke bør ske ved ændringer i politivedtægten eller i straffeloven. Derfor kan vi ikke stemme for det stillede ændringsforslag, og vi kan heller ikke stemme for selve beslutningsforslaget, uanset om ændringsforslaget vedtages eller ej.

Vi kan for så vidt kun beklage, at der fra visse partiers side er investeret så megen